CENG 218 Programlama Dilleri

Bölüm 3: Fonksiyonel Programlama

Öğr.Gör. Şevket Umut Çakır

Pamukkale Üniversitesi

Hafta 3

Hedefler

- Fonksiyonel programlama kavramlarını anlamak
- Scheme diline aşina olmak
- ML diline aşina olmak
- Gecikmeli değerlendirmeyi anlamak
- Haskell ile tanışmak
- Fonksiyonel programlamanın matematiğini anlamak

Arka Plan

- Aşağıdakiler dahil birkaç farklı programlama stili vardır:
 - Fonksiyonel programlama
 - Mantiksal programlama
 - Nesne yönelimli programlama
- Her programlama stilini desteklemek için farklı diller gelişti
 - Her dil türü, von Neumann modelinden farklı olan farklı bir hesaplama modeline dayanır.

Arka Plan

- Fonksiyonel programlama:
 - Fonksiyonlar olarak programların tek tip bir görünümünü sağlar
 - Fonksiyonları veri olarak ele alır
 - Yan etkilerin önlenmesini sağlar
- Fonksiyonel programlama dilleri genellikle daha basit semantiğe ve daha basit bir hesaplama modeline sahiptir
 - Hızlı prototipleme, yapay zeka, matematiksel kanıt sistemleri ve mantık uygulamaları için kullanışlıdır

Arka plan

- Yakın zamana kadar, çoğu fonksiyonel dil verimsiz yürütmeden muzdaripti
 - Çoğu, derlemek yerine orijinal olarak yorumlandı
- Bugün, fonksiyonel diller genel programlama için çok caziptir
 - Paralel çalıştırmaya aşırı yardımcı olmaktalar
 - Çok çekirdekli donanım mimarilerinde zorunlu(imperative) dillerden daha verimli olabilir
 - Olgun uygulama kitaplıklarına sahiplerdir

Arka Plan

- Bu avantajlara rağmen, fonksiyonel diller çeşitli nedenlerle ana diller haline gelmemiştir:
 - Programcılar önce zorunlu veya nesne yönelimli dilleri öğrenirler
 - Nesneye yönelik diller, gerçek nesnelerin günlük hayattaki kullanımını yansıtan güçlü düzenleme presiplerine sahiplerdir
- Özyineleme, fonksiyonel soyutlama ve yüksek mertebeden fonksiyonlar gibi fonksiynel yöntemler, birçok programlama dilinin parçası haline gelmiştir

- Bir program, belirli bir hesaplamanın açıklamasıdır
- odaklanırsak, program girdiyi çıktıya dönüştüren sanal bir kara kutu haline gelir

• "Nasıl" ı görmezden gelirsek ve sonuca veya hesaplamanın "nesine"

- Bu nedenle bir program, matematiksel bir fonksiyona esasen eşdeğerdir
- Fonksiyon: X değer kümesindeki her bir x ile bir dizi Y değer kümesinden benzersiz bir y ile ilişkilendiren bir kural

- \bullet Matematiksel terminolojide, fonksiyon y=f(x) veya $f:X\to Y$ şeklinde yazılabilir
- f alanı(domain): X kümesi
- f aralığı(range): Y kümesi
- Bağımsız değişken(Independent variable): f(x) 'deki x, X kümesindeki herhangi bir değeri temsil eder
- Bağımlı değişken(Dependent variable): Y kümesinden y=f(x) ile tanımlanan y
- Kısmi fonksiyon(Partial function): X'teki tüm x'ler için f tanımlanmadığında oluşur

- Toplam(Total) fonksiyon: X kümesindeki tüm x'ler için tanımlanan bir fonksiyon
- Programlar, prosedürler ve fonksiyonların tümü, bir fonksiyonun matematiksel konseptiyle temsil edilebilir
 - Program düzeyinde, x girdiyi temsil eder ve y çıktıyı temsil eder
 - Prosedür veya fonksiyon düzeyinde, x parametreleri temsil eder ve y döndürülen değerleri temsil eder

- Fonksiyonel tanım(Functional definition): bir değerin biçimsel parametreler kullanılarak nasıl hesaplanacağını açıklar
- Fonksiyonel uygulama(Functional application): gerçek
 parametreleri kullanan tanımlı bir fonksiyona yapılan çağrı veya belirli
 bir hesaplama için biçimsel parametrelerin varsaydığı değerler
- Matematikte, bir parametre ile bir değişken arasında her zaman net bir ayrım yoktur
 - Bağımsız değişken terimi genellikle parametreler için kullanılır

- Zorunlu(imperative) programlama ile fonksiyonel programlama arasındaki temel fark, değişken kavramıdır.
 - Matematikte, değişkenler her zaman gerçek değerleri temsil eder
 - Zorunlu programlama dillerinde, değişkenler, değerleri depolayan bellek konumlarına karşılık gelir.
- Atama ifadeleri, bellek konumlarının yeni değerlerle sıfırlanmasına izin verir
 - Matematikte bellek konumu ve atama kavramları yoktur

- Fonksiyonel programlama, değişken kavramına matematiksel bir yaklaşım getirir
 - Değişkenler değerlere bağlıdır, bellek konumlarına değil
 - Bir değişkenin değeri değiştirilemez, bu da kullanılabilir bir işlem olarak atamayı ortadan kaldırır
- Fonksiyonel programlama dillerinin çoğu, bir çeşit atama kavramını korur
 - Değişkenlere kesinlikle matematiksel bir yaklaşım getiren saf bir fonksiyonel program oluşturmak mümkündür

- Atama eksikliği döngüleri imkansız kılar
 - Bir döngü, döngü yürütülürken değeri değişen bir kontrol değişkeni gerektirir
 - Döngüler yerine özyineleme kullanılır
- Bir fonksiyonun iç durumu kavramı yoktur
 - Değeri yalnızca bağımsız değişkenlerinin değerlerine (ve muhtemelen yerel olmayan değişkenlere) bağlıdır
- Bir fonksiyonun değeri, argümanlarının değerlendirme sırasına bağlı olamaz
 - Eşzamanlı uygulamalar için bir avantaj

Örnek: Değerlendirme Sırası

• Aşağıdaki kodun çıktısı nedir?

```
#include <stdio.h>
int topla(int a, int b) {
    return a+b;
}

void main() {
    int x = 5;
    printf("%d\n", topla(x, x+=5));
}
```



```
void gcd(int u, int v, int* x) {
   int y, t, z;
   z = u; y = v;
   while (y != 0) {
      t = y;
      y = z % y;
      z = t;
   }
   *x = z;
}
```

```
else return gcd(v, u%v);
}
```

int gcd(int u, int v) {
 if (v == 0) return u;

Şekil: Özyinelemeli fonksiyonel sürüm

Şekil: Döngü kullanan zorunlu sürüm

- Referans şeffaflığı(Referential transparency): bir fonksiyonun değerinin yalnızca değişkenlerinin (ve yerel olmayan değişkenlerin) değerlerine bağlı olduğu özellik
- Örnekler:
 - gcd fonksiyonu referans olarak şeffaftır
 - rand fonksiyonu, makinenin durumuna ve kendisine yapılan önceki çağrılara bağlı olduğu için değildir
- Parametre içermeyen, referans olarak şeffaf bir fonksiyon her zaman aynı değeri döndürmelidir
 - ► Böylece sabitten farklı değildir

- Referans şeffaflığı ve atama eksikliği, semantiği basitleştirir
- Değer semantiği(Value semantics): adların bellek konumlarıyla değil, yalnızca değerlerle ilişkilendirildiği semantik
- Fonksiyonel programlamada yerel durumun olmaması, onu nesneye yönelik programlamanın zıttı yapar; burada hesaplama, nesnelerin yerel durumunu değiştirerek ilerler
- Fonksiyonel programlamada, fonksiyonlar genel dil nesneleri olmalı ve kendileri değer olarak görülmelidir

- Fonksiyonel programlamada, fonksiyonlar birinci sınıf veri değerleridir(first-class data values)
 - Fonksiyonlar diğer fonksiyonlar tarafından hesaplanabilir
 - Fonksiyonlar, diğer fonksiyonların parametreleri olabilir
- Bileşim(Composition): fonksiyonlar üzerinde temel işlemler
 - Bir fonksiyon iki fonksiyonu parametre olarak alır ve döndürülen değer olarak başka bir fonksiyon üretir
- Matematikte, bileşke operatörü o tanımlanmıştır:
 - ▶ Eğer $f: X \to Y$ ve $g: Y \to Z$ ise $f \circ g: X \to Z$ aşağıdaki gibi tanımlanır:

$$(g \circ f)(x) = g(f(x))$$

- Fonksiyonel program dillerinin ve fonksiyonel programların nitelikleri:
 - Tüm prosedürler, gelen değerleri (parametreleri) giden değerlerden (sonuçlar) ayıran fonksiyonlardır
 - Tamamen(saf) fonksiyonel programlamada, hiçbir atama yoktur
 - ► Saf fonksiyonel programlamada döngü yoktur
 - ▶ Bir fonksiyonun değeri, değerlendirme sırasına veya yürütme yoluna değil, yalnızca parametrelerine bağlıdır
 - Fonksiyonlar birinci sınıf veri değerleridir

Scheme: Bir Lisp Lehçesi

- Lisp (LISt Processing): modern fonksiyonel dillerin birçok özelliğini içeren ilk dil
 - Lambda hesabına göre
- Dahil olan özellikler:
 - Tek bir genel yapı kullanarak programların ve verilerin tek tip gösterimi: liste
 - Aynı dilde yazılmış bir tercüman kullanarak dilin tanımı (metacircular interpreter)
 - Çalışma zamanı sistemi tarafından otomatik bellek yönetimi

Scheme: Bir Lisp Lehçesi

- Lisp için tek bir standart geliştirilmedi ve birçok varyasyon var
- Statik kapsam belirlemeyi ve fonksiyonların daha tekdüze bir şekilde ele alınmasını kullanan iki lehçe standart hale geldi:
 - Common Lisp
 - Scheme

- Scheme'deki tüm programlar ve veriler ifade olarak kabul edilir
- İki tür ifade:
 - Atomlar(Atoms): bir zorunlu dilin değişmez sabitleri ve tanımlayıcıları gibi
 - Parantezli ifade: boşluklarla ayrılmış ve parantezlerle çevrili sıfır veya daha fazla ifadeden oluşan bir dizi
- Sözdizimi, genişletilmiş Backus-Naur form(extended Backus-Naur form) gösterimiyle ifade edilir

Genişletilmiş Backus-Naur formunda kullanılan semboller	
\rightarrow	"Şu şekilde tanımlanır" anlamına gelir
	Bir alternatifi gösterir
{ }	Sıfır veya daha fazla kez görülebilen bir öğeyi çevreler
, ,	Değişmez(literal) bir öğeyi çevreler

Scheme sözdizimi:

```
expression \rightarrow atom \mid '('expression')'
atom \rightarrow number \mid string \mid symbol \mid character \mid boolean
```

- Parantezli ifadeler veri olarak görüntülendiğinde, bunlar listeler olarak adlandırılır
- Değerlendirme kuralı(Evaluation rule): Scheme ifadesinin anlamı
- Scheme'deki bir ortam, tanımlayıcıları değerlerle ilişkilendiren bir sembol tablosudur

- Şema ifadeleri için standart değerlendirme kuralı:
 - Atomik değişmezler kendilerine değerlendirilir
 - Anahtar sözcükler dışındaki semboller, geçerli ortamda aranan ve orada bulunan değerlerle değiştirilen tanımlayıcılar veya değişkenler olarak kabul edilir
 - Parantezli bir ifade veya liste iki yoldan biriyle değerlendirilir:
 - İlk öğe bir anahtar kelimeyse, ifadenin geri kalanını değerlendirmek için özel bir kural uygulanır
 - Bir anahtar kelimeyle başlayan ifadeye özel(special) form denir
 - Aksi takdirde, parantezli ifade bir fonksiyon uygulamasıdır
 - Parantez içindeki her bir ifade yinelemeli(recursively) olarak değerlendirilir
 - İlk ifade, daha sonraki değerlere(ilk ifadenin argümanları) uygulanan bir fonksiyon olarak değerlendirilmelidir
- Şema değerlendirme kuralı, tüm ifadelerin önek(prefix) biçiminde yazılması gerektiğini belirtir

- ▶ Örnek: (+ 2 3)
 - + bir fonksiyondur ve 5 değerini döndürmek için 2 ve 3 değerlerine uygulanır
- Değerlendirme kuralı ayrıca bir fonksiyonun değerinin (bir nesne olarak) fonksiyona yapılan bir çağrıdan açıkça ayırt edildiğini ima eder
 - Fonksiyon, bir uygulamadaki ilk ifade ile temsil edilir
 - lşlev çağrısı parantez içine alınır
- Değerlendirme kuralı, uygulama sırası değerlendirmesini(applicative order evaluation) temsil eder:
 - Önce tüm alt ifadeler değerlendirilir
 - Karşılık gelen bir ifade ağacı, yapraklardan köke doğru değerlendirilir


```
3 + 4 * 5

(a == b) && (a != 0)

gcd(10,35)

gcd

getchar()
```

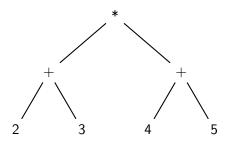
C ve Scheme'de bazı ifadeler

```
(+ 3 (* 4 5))
(and (= a b) (not (= a 0)))
(gcd 10 35)
gcd
(read-char)
```


- Örnek: (* (+ 2 3) (+ 4 5))
 - Dince iki toplama, ardından çarpma işlemi yapılır

Şekil: Scheme ifadesi için ifade ağacı

- Veriler, doğrudan bir programda temsil edildiğinde bir sorun ortaya çıkar, sayı listesi gibi
- Örnek: (2.1 2.2 3.1)
 - Scheme bunu bir fonksiyon çağrısı olarak değerlendirmeye çalışacak
 - ▶ Bu önlenmeli ve bir liste olarak kabul edilmelidir quote anahtar kelimesi ile özel bir form kullanarak
- Örnek: (quote (2.1 2.2 3.1))
- quote özel formunun değerlendirme kuralı, quote ifadesinden sonraki ifadeyi değerlendirmeden basitçe döndürmektir.

- Döngüler özyinelemeli çağrı tarafından sağlanır
- Seçim özel formlarla sağlanır:
 - ▶ if formu: if-else yapısı gibi
 - cond formu: if-elseif yapısı gibi; cond koşullu ifade anlamına gelir

```
      (if (= a 0) 0
      ;eğer a=0 ise 0 döndür

      (/ 1 a))
      ;aksi halde 1/a döndür

      (cond ((= a 0) 0)
      ;eğer a=0 ise 0 döndür

      ((= a 1) 1)
      ;eğer a=1 ise 1 döndür

      (else (/ 1 a)))
      ;aksi halde 1/a döndür
```


- Ne if ne de cond özel formu standart değerlendirme kuralına uymaz
 - Uysalardı, tüm argümanlar her seferinde değerlendirilecek ve onları kontrol mekanizmaları olarak işe yaramaz hale getirecekti
 - Özel formlara yönelik tartışmalar uygun ana kadar ertelenir(delayed)
- Scheme fonksiyon uygulamaları değerle geçişi(pass by value) kullanırken, Scheme ve Lisp'teki özel formlar gecikmiş değerlendirmeyi(delayed evaluation) kullanır

- Özel biçim let: bir değişkeni bir ifade içindeki bir değere bağlar
 - Örnek: (let ((a 2) (b 3)) (+ 1 b))
 - Bir let'teki ilk ifade bir bağlama listesidir
- let bir dizi değişken adı için yerel bir ortam ve kapsam sağlar
 - Blok yapılı dillerdeki geçici değişken bildirimlerine benzer
 - Değişkenlerin değerlerine sadece 1et formu içinde erişilebilir, onun dışında değil

- lambda özel formu: belirtilen biçimsel parametrelerle bir fonksiyon ve fonksiyon uygulandığında değerlendirilecek bir kod gövdesi oluşturur
 - ▶ Örnek: (lambda (radius) (* 3.14 (* radius radius)))
- Fonksiyon ve argüman farklı bir paranteze alınarak fonksiyon parametreye uygulanabilir

```
((lambda (radius) (* 3.14 (* radius radius))) 10)
```


Bir 1et içindeki lambda'ya bir isim bağlayabilir:

```
(let ((circlearea (lambda (radius) (* 3.14 (* radius → radius))))) (circlearea 10))
```

- 1et bağlamalar kendilerine veya birbirlerine atıfta bulunamayacağı için özyinelemeli fonksiyonları tanımlamak için kullanılamaz
- letrec özel formu: bir let gibi çalışır, ancak bağlama listesi içinde keyfi özyinelemeli referanslara izin verir

```
(letrec ((factorial (lambda (n) (if (= n 0) 1 (* n

→  (factorial (- n 1)))))) (factorial 10))
```


- let ve letrec formları, let veya letrec'in kapsamı ve ömrü dahilinde görülebilen değişkenler oluştur
- define özel biçimi: en üst düzey ortamda görünen bir değişkenin genel bir bağlantısını oluşturur

Dinamik Tip Kontrolü

- Scheme dilinin semantiği, dinamik veya gizli tür kontrolünü içerir
 - Sadece değerlerin türü vardır, değişkenler hariç
 - Çalışma zamanında gerekli olana kadar değer türleri kontrol edilmez
- Otomatik tip kontrolü basit bir fonksiyon çağrısının hemen öncesinde kontrol edilir
- Programcı tanımlı fonksiyonlara yönelik bağımsız değişkenler(argümanlar) otomatik olarak kontrol edilmez
- Yanlış türdeyse, Scheme bir hata mesajıyla durur

Dinamik Tip Kontrolü

- number? ve procedure? gibi yerleşik tür tanıma fonksiyonları değerin tipini kontrol etmek için kullanılır
 - Bu, programcı üretkenliğini ve kodun yürütme hızını yavaşlatır

- Prosedür çağrıları için çalışma zamanı ek yükü nedeniyle, zorunlu dillerde döngüler her zaman özyinelemeye tercih edilir
- Kuyruk özyinelemeli(Tail recursive): özyinelemeli adımlar herhangi bir fonksiyondaki son adımlar olduğunda
 - Scheme derleyicisi bunu, üst düzey çağrı dışındaki fonksiyon çağrıları için ek yük olmadan bir döngü olarak yürütülen koda çevirir.
 - Dzyinelemenin performans kaybını ortadan kaldırır

Şekil: Kuyruksuz özyinelemeli Şekil: Kuyruk özyinelemeli

- Şekil 39'deki kuyruksuz özyinelemeli(non-tail recursive) fonksiyon örneği:
 - Her özyinelemeli çağrının ardından, çağrının döndürdüğü değer n ile çarpılmalıdır (önceki çağrının argümanı)
 - Özyineleme çözülürken her çağrı için bu bağımsız değişkenin değerini izlemek için bir çalışma zamanı yığıtı(stack) gerektirir
 - Doğrusal bir bellek büyümesi ve önemli bir performans kaybına/azalmasına neden olur

- Şekil 39'deki kuyruk özyinelemeli(tail recursive) fonksiyon örneği:
 - Değerleri hesaplamanın tüm işi, her özyinelemeli çağrıdan önce argümanlar değerlendirildiğinde yapılır
 - Argüman sonucu, özyinelemeli çağrılar yoluyla ara ürünleri biriktirmek için kullanılır
 - Her özyinelemeli çağrıdan sonra yapılacak iş kalmaz, bu nedenle önceki çağrıların argümanlarını hatırlamak için çalışma zamanı yığıtı gerekmez

- Scheme'deki temel veri yapısı listedir
 - Bir sekansı/koleksiyonu, kaydı veya başka herhangi bir yapıyı temsil edebilir
- Şema ayrıca vektörler (tek boyutlu diziler) ve dizeler(string) için yapılandırılmış türleri destekler
- Liste fonksiyonları:
 - car: listenin başına erişir
 - cdr: listenin kuyruğunu döndürür (baş hariç)
 - cons: mevcut bir listeye yeni bir başlık(ilk eleman) ekler

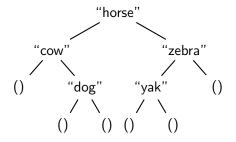

Örnek: Bir ikili arama ağacının liste temsili

```
("horse" ("cow" () ("dog" () ())) ("zebra" ("yak" () ()) () ))
```

Bir ağaç düğümü üç elemanlı bir listedir(ad sol sağ)

Sekil: Metinsel veriyi içeren bir ikili arama ağacı

- Liste bir çift değer olarak görselleştirilebilir: car ve cdr
 - L listesi, iki işaretçinin bulunduğu kutuya bir işaretçidir; bir tanesi car'a(baş), diğeri cdr'ye(kuyruk)

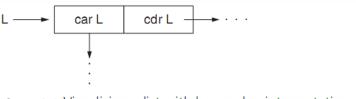
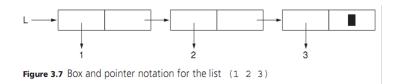

Figure 3.6 Visualizing a list with box and pointer notation

 Basit bir liste için, (1 2 3), kutu ve işaretçi gösterimi(box and pointer notation)

• ((a b) c (d)) için kutu ve işaretçi gösterimi

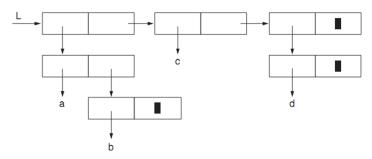

Figure 3.8 Box and pointer notation for the list L = ((a b) c (d))

- Tüm temel liste işleme işlemleri car, cdr, cons ve null? kullanılarak fonksiyonlar olarak yazılabilir
 - null? liste boşsa doğru(true), aksi halde yanlış(false) döndürür

Scheme Programlama Teknikleri

- Scheme, döngüleri ve diğer tekrarlayan işlemleri gerçekleştirmek için özyinelemeye dayanır
 - Bir listeye tekrarlanan işlemleri uygulamak için, "cdr aşağı and cons yukarı": işlemi bir listenin kuyruğuna özyinelemeli olarak uygulayın ve ardından mevcut sonuçla yeni bir liste oluşturmak için cons operatörünü kullanın
- Örnek:

Yüksek Mertebeden Fonksiyonlar

- Yüksek mertebeden fonksiyonlar(Higher-order functions): diğer fonksiyonları parametre olarak alan fonksiyonlar ve fonksiyonları değer olarak döndüren fonksiyonlar
- Örnek: Bir fonksiyon döndüren, fonksiyon parametreli bir fonksiyon (define make-double (lambda (f) (lambda (x) (f x x)))
- Artık bunu kullanarak fonksiyonlar oluşturabilir:

```
(define square (make-double *))
(define double (make-double +))
```


Yüksek Mertebeden Fonksiyonlar

- Fonksiyonel dillerin çalışma zamanı ortamı, standart bir blok yapılı zorunlu dilin yığıt(stack) tabanlı ortamından daha karmaşıktır
- Çöp toplama(Garbage collection): fonksiyonlar tarafından kullanılan belleği döndürmek için otomatik bellek yönetimi tekniği

Statik(Sözcüksel) Kapsam

- Lisp'in erken lehçeleri dinamik kapsamlıydı
- Scheme ve Common Lisp dahil olmak üzere modern lehçeler statik kapsamlıdır
- Statik (veya sözcüksel) kapsam(static (or lexical) scope): bir değişken bildiriminin görünür olduğu bir program alanı
 - Statik kapsam belirleme için, bir değişkenin anlamı veya değeri kaynak kodu okunarak belirlenebilir
 - Dinamik kapsam için anlam, çalışma zamanı bağlamına bağlıdır

Statik(Sözcüksel) Kapsam

- Değişkenlerin bildirimi blok yapılı dillerde yuvalanabilir
- Bir değişkenin kapsamı, herhangi bir iç içe blok dahil olmak üzere bildirildiği bloğun sonuna kadar uzanır (bir iç içe geçmiş blok içinde yeniden bildirilmediği sürece)

```
(let ((a 2) (b 3))
        (let ((a (+ a b)))
                 (+ a b)))
>> 8
```


Statik(Sözcüksel) Kapsam

- Serbest değişken(Free variable): bir fonksiyon içinde referans verilen, aynı zamanda bu fonksiyona resmi bir parametre olmayan ve iç içe geçmiş bir fonksiyonla sınırlı olmayan bir değişken
- Bağlı değişken(Bound variable): bir fonksiyonun içindeki değişken, aynı zamanda o fonksiyona yönelik biçimsel bir parametre
- Statik kapsam, serbest değişkenlerin anlamını kodda tek bir yerde düzelterek, bir programı dinamik kapsam belirlemeden daha kolay okunur ve doğrulanır hale getirir

Sembolik Bilgi İşleme ve Dilbilimsel Güç

- Dilbilimsel güç(Metalingiustic power): daha sonra programlar olarak değerlendirilen sembol listelerini oluşturma, kullanma ve dönüştürme kapasitesi
- Örnek: let form aslında bir lambda formunun argümanlarına uygulanması için sözdizimsel şekerdir(syntactic sugar)

```
(let ((a 3) (b 4)) (* a b)) ((lambda (a b) (* a b)) 3 4)
```

Şekil: let formu Şekil: lambda formu

Scheme Örnek Uygulamalar

- Aşağıdaki fonksiyonları Scheme dilinde yazınız:
 - 1'den verilen n sayısına kadar olan tek sayıların toplamını bulan fonksiyon
 - Listedeki en küçük değeri bulan fonksiyon
 - Listedeki elemanların toplamını hesaplayan fonksiyon
 - Listedeki çift sayıların kareleri toplamını hesaplayan fonksiyon
 - Listedeki tek sayıları filtreleyen(kabul eden) fonksiyon
 - Bir fonksiyon ve listeyi parametre olarak alan ve verilen fonksiyona göre listeyi filtreleyen fonksiyon
 - ► Bir listedeki elemanların toplamını kuyruk özyinelemeli olarak hesaplayan fonksiyonu yazınız
 - Collatz sanısını kuyruk özyinelemeli olarak bulan fonksiyon(1'e ulaşmak için gereken adım sayısı)

ML: Statik Tip Kontrolü ile Fonksiyonel Programlama

- ML (veya MetaLanguage): Lisp'in lehçelerinden oldukça farklı fonksiyonel bir programlama dili
 - Daha çok Algol benzeri sözdizimine sahiptir, bu da birçok parantezin kullanılmasını önler
 - Statik tip kontrolüne izin verir
- Avantajlar:
 - Yürütmeden önce daha fazla hata bulunduğundan dili daha güvenli hale getirir
 - Çalışma zamanında tip kontrolünü gereksiz hale getirerek verimliliği artırır

ML: Statik Tip Kontrolü ile Fonksiyonel Programlama

- ML ilk olarak 1970'lerin sonunda programların doğruluğunu kanıtlamak için geliştirildi
 - Edinburgh Logic for Computable Functions (LCF) sisteminin parçası olarak
- Daha sonra HOPE diliyle birleştirildi ve Standard ML veya SML olarak adlandırıldı
- Mevcut standart, 1997'de SML97 veya ML97 olarak adlandırılan başka bir revizyonu yansıtır

- ML'de, temel program bir fonksiyon bildirimidir
- fun: bir fonksiyon bildirimi tanıtan ayrılmış sözcük
- Elemanların anlamı yalnızca konumlarına göre belirlendiğinden parantezler neredeyse tamamen gereksizdir

```
- fun fact (n : int): int = if n = 0 then 1 else n * fact(n
\rightarrow - 1);
val fact = fn : int -> int
```


• Bildirilen bir fonksiyon adıyla çağrılabilir

```
- fact 5;
val it = 120 : int
```

- ML, döndürülen değer ve türüyle yanıt verir
 - it, değerlendirilmekte olan mevcut ifadenin adıdır
- Değerler, val anahtar sözcüğü kullanılarak tanımlanabilir

```
- val Pi = 3.14159;
val Pi = 3.14159 : real
```


- Aritmetik operatörler infix operatörleri olarak yazılır
 - Lisp'in prefix gösteriminden farklı
 - Operatör önceliği(precedence) ve ilişkilendirilebilirlik(associativity) bir sorundur
 - ML aritmetik operatörler için standart matematik kurallarına uyar
- op anahtar sözcüğünü kullanarak infix operatörlerini prefix operatörlerine dönüştürebilir:

```
- op + (2, op * (3, 4));
val it = 14 : int
```


- İkili aritmetik operatörlerin argüman olarak tamsayı çiftlerini aldığına dikkat edin
 - Çiftler, kartezyen çarpım türünün veya tuple türünün öğeleridir int * int

```
- (2, 3);

val it = (2,3) : int * int

- op +;

val it = fn : int * int -> int
```


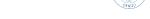
- ML'de programlar Lisp'te olduğu gibi kendileri liste değildir
- ML'de bir liste. virgülle ayrılmış elemanlarla köşeli parantezlerle gösterilir
 - ▶ Bir listenin tüm elemanlarının aynı türde olması gerekir

```
- [1, 2, 3];
val it = [1,2,3] : int list
```

Veri türlerini karıştırmak için bir demet kullanmalısınız:

```
-(1, 2, 3.1); val it = (1,2,3.1) : int * int * real
```


- :: operatörü Scheme'deki cons operatörüne karşılık gelir, bir elemandan(baş) ve önceden oluşturulmuş bir listeden(kuyruk) bir liste oluşturmak için
 - Her liste, :: operatörünün bir dizi uygulaması tarafından oluşturulur;
 burada [] boş listedir

```
- 1 :: 2 :: 3 :: [];
val it = [1,2,3] : int list
```

• Tip değişkeni(Type variable): 'a ile gösterilir

```
- op :: ;
val it = fn : 'a * 'a list -> 'a list
```


ML operatörleri hd (baş/head için) ve t1 (kuyruk/tail için)
 Scheme'nin car ve cdr operatörlerine karşılık gelir

```
- hd [1, 2, 3];

val it = 1 : int

- tl [1, 2, 3];

val it = [2,3] : int list
```

- ML'nin desen eşleştirme(pattern matching) yeteneği bu fonksiyonları gereksiz kılar
 - ▶ Bir listenin başını ve sonunu tanımlamak için h::t kullanabilir

- Desen eşleştirme, if ifadelerinin çoğu kullanımını ortadan kaldırabilir
- Örnek: desen eşleştirmeyi kullanan özyinelemeli faktöryel fonksiyonu:

```
- fun fact 0 = 1 | fact n = n * fact(n -1);
val fact = fn : int -> int
```

 Desenler ayrıca alt çizgi karakteri (_) olarak yazılan joker karakterler içerebilir

```
fun hd (h::_) = h | hd [] = raise Empty;
```


 Güçlü tip sistemi(strong typing) nedeniyle veri türleri arasında bir dönüştürme fonksiyonu kullanarak elle dönüştürmeniz gerekmektedir

```
- fun square x: real = x * x;
val square = fn : real -> real
- square (real 2);
val it = 4.0 : real
```

• ML, fonksiyonların aşırı yüklenmesine izin vermez

- rev fonksiyonu: bir listeyi ters çeviren yerleşik fonksiyon
- ML eşitlik açısından karşılaştırılabilecek türler ile karşılaştırılamayan türler arasında güçlü bir ayrım yapar
 - Gerçek sayılar eşitlik açısından karşılaştırılamaz
- Bir polimorfik fonksiyon tanımı bir eşitlik karşılaştırması içerdiğinde, tür değişkenleri iki tırnakla yazılmış yalnızca eşitlik türleri arasında değişebilir

```
- op =;
val it = fn : ''a * ''a -> bool
```


- Structure: ML'nin kütüphane paketi sürümü
 - Girdi ve çıktı için yararlı olan birkaç standart önceden tanımlanmış kaynak içerir
 - Örnekler: TextIO yapısı, inputLine ve output fonksiyonları
- ML'deki unit türü, C'deki void türüne benzer
 - ► "Gerçek değer olmadığını" temsil eden bir değere () sahiptir
- ToString ve fromString fonksiyonlarıyla dizeler ve sayılar arasında dönüştürme yapabilir

 İfade dizisi(Expression sequence): değeri, listelenen son ifadenin değerine sahip, parantez içine alınmış noktalı virgülle ayrılmış bir ifade dizisi

```
open TextIO;
- fun printstuff () =
          ( output(stdOut, "Hello\n");
            output(stdOut, "World!\n")
          ):
val printstuff = fn : unit -> unit
- printstuff ();
Hello
World!
val it = () : unit
```

ML'de Veri Yapıları

- ML numaralandırılmış türler, kayıtlar, demetler ve listeler dahil olmak üzere zengin bir veri türü kümesine sahiptir
- type anahtar kelimesi: mevcut bir veri türünün eş anlamlısını verir
- datatype anahtar sözcüğü, kullanıcı tanımlı bir veri türü üretir
- Değer oluşturucular(Value constructors) (veya veri oluşturucular(data constructors)): model olarak kullanılabilecek veri türlerinin oluşturulmasında kullanılan isimler
 - Dikey çubuk, alternatif değerleri belirtmek için kullanılır

ML'de Veri Yapıları

Değer oluşturucu örneği:

```
- datatype Direction = North | East | South | West;
datatype Direction = East | North | South | West
- fun heading North = 0.0 |
    heading East = 90.0 |
    heading South = 180.0 |
    heading West = 270.0;
val heading = fn : Direction -> real
```

- İkili arama ağacı datatype ile bildirilebilir:
 - datatype 'a BST = Nil | Node of 'a * 'a BST * 'a BST;

ML'de Yüksek Mertebeden Fonksiyonlar ve Körileme(Currying)

- fn anahtar sözcüğü: bir fonksiyon ifadesini belirtir ve ardından => gelir
 - Anonim fonksiyonlar ve fonksiyon dönüş değerleri oluşturmak için kullanılabilir
 - fun tanımı, bir fn ifadesinin kullanımı için sadece sözdizimsel şekerdir
- Örnek:
 - ► fn square x = x * x
 - eşdeğerdir
 - val square = fn x => x * x;

ML'de Yüksek Mertebeden Fonksiyonlar ve Körileme(Currying)

- rec anahtar sözcüğü: fn kullanılırken özyinelemeli bir fonksiyon bildirmek için kullanılır
 - ► Scheme letrec fonksiyonuna benzer

```
val rec fact = fn n => if n=0 then 1 else n*fact(n-1);
```

• o harfi ile bileşke fonksiyon oluşturulabilir

```
- fun double x = x+x;
val double = fn : int -> int
- fun square x = x*x;
val square = fn : int -> int
- val double_square = double o square;
val double_square = fn : int -> int
- double_square 3;
val it = 18 : int
```


ML'de Yüksek Mertebeden Fonksiyonlar ve Körileme(Currying)

- Körileme(Currying): Birden fazla parametrenin bir fonksiyonunun, kalan parametrelerin bir fonksiyonunu döndüren tek bir parametrenin daha yüksek mertebeden bir fonksiyonu olarak görüldüğü bir süreç
 - Bu işlemin uygulandığı bir fonksiyonun körilenmiş(curried) olduğu söyleniyor
- Matematik ve bilgisayar bilimlerinde körileme(currying), birden fazla argümanı alan bir fonksiyonu, her biri tek bir argüman alan bir dizi fonksiyona dönüştürme tekniğidir.

$$x=f(a,b,c)$$
 aşağıdaki şekilde olur
$$h=g(a)$$

$$i=h(b)$$

$$x=i(c)$$

ML'de Yüksek Mertebeden Fonksiyonlar ve Körileme(Currying)

- Bir fonksiyonun körilenmemiş(uncurried) versiyonunu veya körilenmiş versiyonu için iki ayrı parametre elde etmek için bir tuple kullanılabilir
- Fonksiyon tanımları otomatik olarak körilenmiş olarak değerlendirilirse ve tüm çok parametreli yerleşik fonksiyonlar körilenmiş ise bir dilin tamamen curried olduğu söylenir
 - ML tüm yerleşik ikili operatörler tuple alacak şekilde tanımlandığından tam olarak körilenmiş değil

ML Örnek Uygulamalar

- Aşağıdaki işlevleri gerçekleştiren fonksiyonları yazınız:
 - ▶ 1 ile parametre olarak verilen n sayısı arasındaki tek sayıların toplamını hesaplayan fonksiyon
 - Parametre olarak verilen listedeki elemanların toplamını döndüren fonksiyon
 - Parametre olarak verilen listenin en küçük elemanını veren fonksiyon
 - Parametre olarak verilen listedeki tek sayıların bulunduğu listeyi döndüren fonksiyon
 - ► Bir fonksiyon ve bir listeyi parametre olarak alan ve listeyi fonksiyona göre filtreleyen fonksiyon
 - ► map fonksiyonunu kullanan ve parametre olarak verilen listedeki sayıların karesini alıp liste olarak döndüren fonksiyon
 - lkili arama ağacında arama yapan fonksiyon
 - lkili arama ağacına ekleme yapan fonksiyon

Gecikmeli Değerlendirme(Delayed Evaluation)

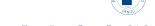
- Uygun sıralı değerlendirme(applicative order evaluation) sahip bir dilde kullanıcı tanımlı bütün fonksiyonlara verilen parametreler çağrı esansında değerlendirilir
- Uygun sıralı değerlendirmeyi kullanmayan örnekler:
 - and ve or Boole özel formları
 - if özel formu
- Boole ifadelerinin kısa devre değerlendirmesi, ikinci parametreyi değerlendirmeden bir sonuca izin verir

- if özel formu için gecikmeli değerlendirme gereklidir
- Ornek: (if a b c)
 - b ve c'nin değerlendirmesi a'nın sonucu belli olana kadar geciktirilir; sonra b veva c değerlendirilir, her ikisi değil
- Standart değerlendirme(fonksiyon uygulamaları) kullanan formlar ile kullanmayanlar(özel formlar) arasında ayrım yapılmalıdır
- Fonksiyonlar için uygun sıralı değerlendirmenin kullanılması, semantik ve gerceklestirmeyi kolaylastırır

- Katı olmayan(Nonstrict): Alt ifadeler veya parametreler tanımlanmamış olsa bile, gecikmeli değerlendirmenin iyi tanımlanmış bir sonuca yol açtığı bir fonksiyon özelliği
- Katı olmayan fonksiyonlar istenen bir özellik olsa da, fonksiyonların katı olduğu özelliğe sahip dillerin uygulanması daha kolaydır
- Algol60, isim olarak gönderme(pass by name) parametre geçme kuralı ile gecikmeli yürütme içeriyordu
 - ► Bir parametre, yalnızca çağrılan bir prosedürün kodunda gerçekten kullanıldığında değerlendirilir

Örnek: Algol60 gecikmeli yürütme

```
function p(x: boolean; y: integer): integer;
begin
    if x then p := 1
    else p := y;
end
```

- p(true, 1 div 0) olarak çağrıldığında, p kodunda y'ye hiçbir zaman ulaşılmadığı için 1 döndürür
 - ► Tanımlanmamış ifade 1 div 0 hiçbir zaman hesaplanmaz

- Fonksiyon değerlerine sahip bir dilde, bir parametrenin değerlendirilmesini, onu bir "kabuk" fonksiyonunun (parametresiz bir fonksiyon) içine alarak geciktirmek mümkündür
- C'de isim olarak gönderme(pass by name) eşdeğeri

```
typedef int (*IntProc) ();
int divByZero() {
    return 1/0;
int p(int x, IntProc y){
    if (x) return 1:
    else return y();
```


- Bu tür "kabuk" prosedürlerine bazen, thunks denir
- Scheme ve ML'de, lambda ve fn fonksiyon değer yapıcıları, parametreleri fonksiyon kabuklarıyla çevrelemek için kullanılabilir
- Örnek:

```
(define (p \times y) (if x \land (y)))
```

• aşağıdaki gibi çağrılabilir

```
(p #T (lambda () (/ 1 0)))
```


- delay özel formu: argümanlarının değerlendirilmesini geciktirir ve lambda "kabuğu" gibi bir nesne döndürür veya argümanlarını değerlendirme sözü verir
- force özel formu: gecikmiş bir nesne olan parametresinin değerlendirilmesine neden olur
- Önceki fonksiyon artık şu şekilde yazılabilir:

```
(define (p x y) (if x 1 (force y)))
```

ve aşağıdaki gibi çağrılır

```
(p #T (delay (/ 1 0)))
```


- Gecikmiş değerlendirme, aynı gecikmiş ifade tekrar tekrar değerlendirildiğinde verimsizliğe neden olabilir
- Scheme, geciken nesnenin değerini ilk kez zorlandığında(force) saklamak için bir hafızaya alma(memoization) işlemi kullanır ve ardından sonraki her force çağrısı için bu değeri döndürür
 - ▶ Bu bazen ihtiyaca göre gönderme(pass by need) olarak adlandırılır

- Tembel değerlendirme(Lazy evaluation): bir ifadeyi yalnızca gerçekten ihtiyaç duyulduğunda değerlendirir
- Bu, fonksiyonel bir dilde, delay ve force'a yönelik açık çağrılar olmadan gerçekleştirilebilir
- Tembel değerlendirme için gerekli çalışma zamanı kuralları:
 - ► Kullanıcı tanımlı işlevlere yönelik tüm argümanlar geciktirilir
 - ▶ let ve letrec ifadelerindeki yerel adların tüm bağlantıları geciktirilir
 - Yapıcı fonksiyonlarına yönelik tüm argümanlar geciktirilir
 - Diğer önceden tanımlanmış fonksiyonlara yönelik tüm argümanlar zorunludur
 - Fonksiyon değerli tüm argümanlar zorunludur
 - Seçim formlarındaki tüm koşullar zorunludur(if vb.)
- Tembel değerlendirmeye uyan listelere akışlar(streams) denebilir
- Tembel değerlendirmeye sahip fonksiyonel bir dilin birincil örneği Haskell'dir

- Üretici filtreli programlama (Generator-filter programming):
 hesaplamanın akışları oluşturan prosedürler ve akışları argüman olarak
 alan diğer prosedürlere ayrıldığı bir fonksiyonel programlama tarzı
- Üreteçler(Generators): akışları oluşturan prosedürler
- Filtreler(Filters): akışları değiştiren prosedürler
- Listeler için **aynı sınır(same fringe)** problemi: aynı sırada aynı boş olmayan atomları içeren iki liste aynı sınıra sahiptir

• Örnek: bu listelerin sınırları aynıdır

- İki listenin aynı sınıra(same fringe) sahip olup olmadığını belirlemek için, yalnızca atomlarının listelerine göre düzleştirilmelidir(flatten)
- düzleştirme(flatten) fonksiyonu: bir filtre olarak görülebilir; bir listeyi atomlarının bir listesine indirger
- Tembel değerlendirme, öğeleri uyuşmadan önce gerektiği kadar düzleştirilmiş listeleri hesaplayacaktır

- Gecikmeli değerlendirme, semantiği karmaşıklaştırır ve çalışma zamanı ortamında karmaşıklığı artırır
 - Gecikmeli değerlendirme, bir tür paralellik olarak tanımlanmıştır; delay bir süreç askıya alma biçimi ve bir tür sürecin devamı olarak force
- Yan etkiler, özellikle atama işlemi, tembel değerlendirmeyle pek iyi uyuşmaz

Haskell — Aşırı Yüklemeyle Tamamen Körilenmiş Tembel Bir Dil

- Haskell: 1980'lerin sonunda geliştirilmiş saf(purely) fonksiyonel bir dil
- Tamamen fonksiyonel bir dizi tembel dil üzerine kurulur ve bunları genişletir
- Fonksiyon aşırı yükleme ve G/Ç gibi yan etkilerle başa çıkmak için monad adı verilen bir mekanizma dahil olmak üzere bir dizi yeni özellik içerir

Haskell Unsurları

- Haskell'in sözdizimi ML'ninkine çok benzer
 - Belirsizlikleri çözmek için girinti ve çizgi biçimlendirmeye sahip bir düzen kuralı(layout rule) kullanır
- ML'den farklılıkları:
 - Önceden tanımlanmış herhangi bir fonksiyonu yeniden tanımlayamaz
 - cons operatörü tek iki nokta üst üste olarak yazılır(:)
 - Türler, çift iki nokta üst üste kullanılarak verilmiştir(f::Int->Int)
 - Desen eşleştirme(pattern matching) . sembolünün kullanımına ihtiyaç duymaz
 - Liste birleştirme ++ operatörü ile gerçekleştirilir

Haskell Unsurları

- Haskell, önceden tanımlanmış tüm operatörlerin körilenmiş(curried) olduğu, tamamen körilenmiş bir dildir
- Bölüm yapısı(Section construct): bir ikili operatörün parantezler kullanılarak her iki bağımsız değişkene de kısmen uygulanmasına izin verir
- Örnekler:
 - ▶ plus2 = (2 +), soldaki bağımsız değişkenine 2 ekleyen bir fonksiyonu tanımlar
 - ▶ times3 = (* 3), sağdaki bağımsız değişkeninin 3 katını çarpan bir fonksiyonu tanımlar

Haskell Unsurları

 İnfix fonksiyonları, parantez içine alınarak prefix fonksiyonlarına dönüştürülebilir

```
Prelude> (+) 2 3
5
Prelude> (*) 4 5
20
```

 Haskell, lambda'yı temsil eden ters eğik çizgi ile anonim fonksiyonlara veya lambda formlarına sahiptir

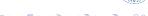

Yüksek Mertebeden Fonksiyonlar ve Liste Üreteçleri

- Haskell, tümü körilenmiş biçimde olan map gibi önceden tanımlanmış birçok üst düzey fonksiyonu içerir.
- Yerleşik listeler ve demetler(tuple), tür eşanlamlıları ve kullanıcı tanımlı polimorfik türler vardır

```
type ListFn a = [a] -> [a]
type Salary = Float
type Pair a b = (a, b)
data BST a = Nil | Node a (BST a) (BST a)
```


Yüksek Mertebeden Fonksiyonlar ve Liste Üreteçleri

- Tür değişkenleri ML'deki alıntı('a) olmadan yazılır ve veri türü adından önce değil, sonra yazılır
- data anahtar kelimesi, ML'nin datatype anahtar kelimesinin yerini alır
- Tür ve yapıcı adları büyük harf olmalı, fonksiyon ve değer adları ise küçük olmalıdır
- Yeni veri türündeki fonksiyonlar, ML'de olduğu gibi veri yapıcılarını desen olarak kullanabilir

Yüksek Mertebeden Fonksiyonlar ve Liste Üreteçleri

- Liste üreteçleri(List comprehensions): listelere uygulanan işlemler için özel bir gösterim
- Örnek: bir tam sayılar listesinin karesini alma

```
square_list lis = [x * x | x <- lis]
square_list_positive lis = [x * x | x <- lis, x>0]
```


Tembel Değerlendirme ve Sonsuz Listeler

- Haskell tembel bir dildir gerçekten gerekli olmadıkça hiçbir değer hesaplanmaz
 - ► Haskell'deki listeler akışlarla aynıdır ve potansiyel olarak sonsuz olabilir
- Haskell, sonsuz listeler için birkaç kısaltma işaretine sahiptir, örneğin
 [n..], n ile başlayan tamsayıların listesi anlamına gelir
- take fonksiyonu: bir listeden ilk n öğeyi alır
- drop fonksiyonu: listedeki ilk n öğeyi atar

- Haskell, fonksiyonların aşırı yüklenmesine izin verir
- Tip sınıfı(Type class):
 - Tümü belirli işlevleri tanımlayan bir dizi tür
 - Kendisine ait her tipin tanımlaması gereken fonksiyonların isimlerini ve tiplerini (imza denilir) belirtir
 - Java arayüzlerine(interface) benzer

class Num a where

```
(+), (-), (*) :: a \rightarrow a \rightarrow a
            :: a -> a
negate
               :: a -> a
abs
```


• Örnek tanımı(Instance definition): gerekli işlevlerin her biri için fiili çalışma tanımlarını içerir

- Birçok tür sınıfı, diğer tür sınıflarının parçası olacak şekilde tanımlanır
 - ► Bu bağımlılığa tür sınıfı mirası denir

- Tür mirası, bir tür sınıfları hiyerarşisine dayanır
- Eq ve Show sınıfları temel sınıflardır
 - Önceden tanımlanmış tüm Haskell türleri, Show sınıfının örnekleridir
 - Eq sınıfı, bir üye türünün iki değerinin == operatörü kullanılarak karsılastırılabilme yeteneğini olusturur

class Eq a where

```
(==), (/=) :: a -> a -> Bool
x == y = not (x/=y)
x /= y = not (x==y)
```


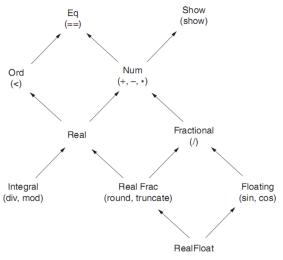

Figure 3.10 The numeric type class hierarchy in Haskell, with sample functions required by some of the classes in parentheses

Haskell Örnek Uygulamaları

- Aşağıdaki işlevleri gerçekleştiren fonksiyonları yazınız:
 - ▶ 1 ile parametre olarak verilen n sayısı arasındaki tek sayıların toplamını hesaplayan fonksiyon
 - Parametre olarak verilen listedeki elemanların toplamını döndüren fonksiyon
 - Parametre olarak verilen listenin en küçük elemanını veren fonksiyon
 - Parametre olarak verilen listedeki tek sayıların bulunduğu listeyi döndüren fonksiyon
 - Bir fonksiyon ve bir listeyi parametre olarak alan ve listeyi fonksiyona göre filtreleyen fonksiyon
 - ► map fonksiyonunu kullanan ve parametre olarak verilen listedeki sayıların karesini alıp liste olarak döndüren fonksiyon
 - İkili arama ağacında arama yapan fonksiyon
 - lkili arama ağacına ekleme yapan fonksiyon
 - lkili arama ağacından değer silen fonksiyon

Fonksiyonel Programlamanın Matematiği: Lambda Hesabı

- Lambda hesabı(Lambda calculus): 1930'larda Alonzo Church tarafından icat edildi
 - Hesaplamayı fonksiyonlarla ifade etmek için matematiksel bir biçimcilik
 - Tamamen fonksiyonel programlama dilleri için bir model olarak kullanılabilir
- Lisp, ML ve Haskell dahil birçok fonksiyonel dil, lambda hesabına dayanır

- Lambda soyutlaması(abstraction): lambda hesabının temel yapısı: $(\lambda x + 1 x)$
- Tam olarak bu Scheme lambda ifadesi olarak yorumlanabilir: (lambda (x) (+ 1 x))
 - x parametresinin x'e 1 ekleyen adlandırılmamış bir fonksiyonu
- Lambda hesabının temel işlemi, lambda soyutlaması gibi ifadelerin **uygulanmasıdır(application)**.

- Bu ifade: $(\lambda x. + 1 x) 2$
 - ► Sabit 2'ye 1'i x'e ekleyen fonksiyonun uygulamasını temsil eder
- Bir indirgeme kuralı(reduction rule), 2'nin lambda'da x'in yerine geçmesine izin verir ve bunu verir:

$$(\lambda x. + 1 x) 2 \Rightarrow (+12) \Rightarrow 3$$

Lambda hesabı için sözdizimi:

```
exp \rightarrow constant
| variable
| (exp \ exp)
| (\lambda \ variable \ . \ exp)
```

- Üçüncü kural, fonksiyon uygulamasını temsil eder
- Dördüncü kural lambda soyutlamaları verir
- Burada tanımlanan Lambda hesabı tamamen körilenmiştir

- Lambda hesabı değişkenleri hafızayı işgal etmez
- Sabitler kümesi ve değişkenler kümesi dilbilgisi tarafından belirtilmez
 - Birçok lambda taşından(lambda calculi) bahsetmek daha doğrudur
- $(\lambda \ x.E)$ ifadesinde
 - x lambda ile bağlıdır
 - E ifadesi, bağlamanın kapsamıdır
 - Serbest oluşum(Free occurence): kapsam dışındaki herhangi bir değisken oluşumu
 - ▶ Bağlı oluşum(Bound occurence): özgür olmayan bir oluşum

- Bir değişkenin farklı oluşumları farklı lambdalar tarafından bağlanabilir
- Bir değişkenin bazı oluşumları bağlı olabilirken diğerleri serbesttir
- Lambda hesaplaması fonksiyonel programlamayı modelleme olarak düşünülebilir:
 - Fonksiyon tanımı olarak bir lambda soyutlaması
 - Fonksiyon uygulaması olarak iki ifadenin yan yana getirilmesi

- Tipli lambda hesabı(Typed lambda calculus): veri türü kavramını içeren daha kısıtlayıcı form, böylece izin verilen ifade kümesini azaltır
- İfadeleri dönüştürmek için kesin kurallar verilmelidir
- Değiştirme(Substitution) (veya fonksiyon uygulaması(function application)): lambda hesabında beta indirgeme(beta-reduction) olarak adlandırılır
- Beta-soyutlama(Beta-abstraction): yer değiştirme sürecini tersine çevirmek
- Beta dönüşümü(Beta conversion): beta indirgeme veya beta soyutlama

- Ad yakalama sorunu(Name capture problem): beta dönüştürme yapılırken ve iç içe kapsamlarda oluşan değişkenleri değiştirirken, yanlış bir azaltma meydana gelebilir
 - İç lambda soyutlamasındaki değişkenin adını değiştirmeli (alfa dönüştürme(alpha conversion))

$$(\lambda f.\lambda x.f x) (\lambda x. + 1 x) 3$$
= $(\lambda x.(\lambda i0. + 1 i0) x) 3$
= $(\lambda x. + 1 x) 3$
= $+1 3$
= 4

- Eta dönüşümü(Eta-conversion): "gereksiz" lambda soyutlamalarının ortadan kaldırılmasına izin verir
 - Fonksiyonel dillerde körili tanımları basitleştirmede faydalıdır

- Uygun sıralı değerlendirme(applicative order evaluation)(değer olarak gönderme) ve normal sıralı değerlendirme(normal order evaluation)(isim olarak gönderme)
- Örnek: bu ifadeyi değerlendirin: $(\lambda x. * x x)(+23)$
 - Uygun sıra(applicative order) kullanıldığında; (1 2 3) 'ü değeriyle değiştirilir ve ardından beta inditgeme uygulanır:

$$(\lambda x. * x x)(+23) \Rightarrow (\lambda x. * x x) 5 \Rightarrow (*55) \Rightarrow 25$$

Normal sıra kullanıldığında; önce beta indirgeme uygulamak ve sonra değerlendirmek şunları verir:

$$(\lambda x. * x x)(+23) \Rightarrow (* (+23) (+23)) \Rightarrow (*55) \Rightarrow 25$$

Normal sıralı değerlendirme bir tür **gecikmiş(delayed)** değerlendirmedir

- Parametre değerlendirmesinin tanımlanmamış bir sonuç vermesi gibi farklı sonuçlar ortaya çıkabilir
 - Normal sıra yine de doğru değeri hesaplayacaktır
 - Uygun sıra(applicative order) tanımlanmamış bir sonuç verecektir
- Parametreler tanımsız olsa bile bir değer döndürebilen işlevlerin katı olmadığı(nonstrict) söylenir
- Parametreler tanımsız olduğunda tanımlanmamış olan fonksiyonların katı(strict) olduğu söylenir
- Church-Rosser teoremi: indirgeme dizileri esasen gerçekleştirildikleri sıradan bağımsızdır

- Sabit nokta(Fixed point): başka bir işleve bağımsız değişken olarak iletildiğinde işlev döndüren işlev
- Lambda hesabında özyinelemeli bir fonksiyon tanımlamak için, fonksiyonun lambda ifadesinin sabit bir noktasını oluşturmak için bir Y fonksiyonuna ihtiyaç vardır
 - Y sabit nokta birleştirici olarak adlandırılır
- Çünkü doğası gereği Y aslında bir anlamda "en küçük" olan bir çözüm inşa edecek; lambda hesabında özyinelemeli fonksiyonların en küçük sabit noktalı semantiğine(least-fixed-point semantics) başvurulabilir

- ullet Aşağıdaki işlevleri gerçekleştiren Lambda λ ifadelerini yazınız
 - Mantıksal değil işlemi

- ullet Aşağıdaki işlevleri gerçekleştiren Lambda λ ifadelerini yazınız
 - ► Mantıksal değil işlemi
 - λ k.if k false true
 - Mantıksal ve işlemi

- ullet Aşağıdaki işlevleri gerçekleştiren Lambda λ ifadelerini yazınız
 - ► Mantıksal değil işlemi
 - λ k.if k false true
 - Mantıksal ve işlemi
 - $\lambda a. \lambda b.$ if a (if b true false) false
 - Mantıksal veya işlemi

- ullet Aşağıdaki işlevleri gerçekleştiren Lambda λ ifadelerini yazınız
 - ► Mantıksal değil işlemi
 - λ k.if k false true
 - Mantıksal ve işlemi
 - $\lambda a. \lambda b.$ if a (if b true false) false
 - Mantiksal veya işlemi
 - $\lambda a. \lambda b. if a true (if b true false)$
 - ► Bölümden kalanı bulan ifade(modulo)

- ullet Aşağıdaki işlevleri gerçekleştiren Lambda λ ifadelerini yazınız
 - ► Mantıksal değil işlemi
 - λ k.if k false true
 - Mantıksal ve işlemi
 - $\lambda a.\lambda b.if$ a (if b true false) false
 - Mantiksal veya işlemi
 - $\lambda a. \lambda b. if a true (if b true false)$
 - Bölümden kalanı bulan ifade(modulo)
 - λa.λb.- a (* b (/ a b))
 - ▶ Bir değerin çift olup olmadığını veren ifade(cift)

- ullet Aşağıdaki işlevleri gerçekleştiren Lambda λ ifadelerini yazınız
 - ► Mantıksal **değil** işlemi
 - λ k.if k false true
 - Mantıksal ve işlemi
 - $\lambda a. \lambda b. if a$ (if b true false) false
 - Mantiksal veya işlemi
 - $\lambda a. \lambda b. if a true (if b true false)$
 - Bölümden kalanı bulan ifade(modulo)
 - λa.λb.- a (* b (/ a b))
 - ▶ Bir değerin çift olup olmadığını veren ifade(cift)
 - mod tanımlı ise:
 - λx .if (= 0 (mod x 2)) true false
 - aksi halde(/ işlemi tamsayı bölmesi)
 - $\lambda x.if (= 0 (-x (* 2 (/x 2)))) true false$

- Aşağıdaki ifadeler değerlendirildiğinde sonuç ne olur?
 - \triangleright ($\lambda f. \lambda x. f x x$) + 5
 - \blacktriangleright ($\lambda a. \lambda b. \lambda c. \lambda d. 4$) 5 7 9 11
 - \land ($\lambda a. \lambda b. if (= a b) (+ a b) (* a b)) 7 4$
 - $(\lambda x.\lambda y.\lambda z.\lambda f.f (f \times y) z) 2 3 4 (\lambda a.\lambda b. * a (+ b 2))$
 - $(\lambda f. \lambda x. \lambda y. f \times y)(\lambda a. \lambda b. + (* a b) (+ a b)) 5 6$
 - \blacktriangleright ($\lambda f. \lambda x. \lambda y. f \times y$) ($\lambda a. \lambda b. if$ (< a b) a b) 7 4

Lambda Hesaplayıcı

- Dr. Carl Burch tarafından yazılan
 - Java Uygulaması
 - Çevrimiçi hesaplayıcı

